

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ,
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἐτησίᾳ	φρ. 10.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	» 11.
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημ. γραφεῖα	»	» 20.
Ἐν τῇ ἑξωτερικῇ ἐν γένει	»	» 14.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος . . λ. 20.
Διὰ διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκτός τῆς βροχῆς τῆς παρελθούσης Πέμπτης χθὲς καὶ προχθὲς ἔθρεξεν ἀφθόνως καὶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας.

— Μεταξὺ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς καὶ τοῦ δικηγόρου κ. Μιχ. Ἀνυσίου, ὡς πληρεξουσίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας, ὑπεγράφη συμβόλαιον, δι' οὗ ἡ Ἑταιρία ἐδανείσθη παρὰ τῆς εἰρημένῃς Τραπεζῆς δραχ. ἑξακοσίας ἐξήκοντα χιλιάδας. Διὰ τῶν χρημάτων τούτων ἡ Ἑλλ. Ἀτμοπλοία ἀποδίδει τὸ πρὸς τὸν κ. Δ. Βαφιαδάκην χρέος, συνωμολογημένον ἐπὶ πολὺ ἀνωτέρῳ τόκῳ. Οἱ ὄροι τοῦ νέου τούτου δανείου διευκολύνουσι σπουδαίως τὰς ἐργασίας αὐτῆς, κανονιζομένης ἐπὶ τὸ συμφερότερον καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν παλαιότερων πρὸς τὴν ἔθν. Τράπεζαν χρεῶν τῆς. Βέβαιον θεωρεῖται ὅτι ὁ οικονομικὸς οὗτος συνδυασμὸς θέλει χρησιμεύσει ὡς βάσις ἐκτάσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑταιρίας, τῆς ὁποίας ἡ διοίκησις μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ δραστηριότητος ἐπιδιώκει πᾶσαν δυνατὴν οἰκονομίαν, ὡς ἀπέδειξαν αἱ τελευταῖον ἐν τῇ καθόλου ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς ἐπενεχθεῖσαι μεταρρυθμίσεις.

— Διὰ τῆς ὡς ἄνω ἐξοφλήσεως τοῦ πρὸς τὸν κ. Βαφιαδάκην χρέους τῆς, ἡ Ἑταιρία ἀπαλλάσσεται τοῦ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπικαθημένου αὐτῇ ἐφιάλτου. Καὶ ναὶ μὲν τὸ ἤδη διοικητικὸν αὐτῆς συμβούλιον ἅμα πρὸ τριετίας ἀναλαβὸν τὴν διοίκησιν αὐτῆς, ἐφρόντισε δ' ἀκανόνισεως τῆς πρὸς τὸν κ. Βαφιαδάκην πληρωμῆς τοῦ χρέους αὐτῆς νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ τῶν πιέσεων, ἃς ἐν παρῳχημένοις χρόνοις ὑφίστατο ὑπ' αὐτοῦ, μὴ ἀρκουμένου εἰς τόκους τοκογλυφικοῦς, οὗς εἰσέπραττε παρὰ τῆς Ἑταιρίας, ἀλλὰ καὶ προβαίνοντος εἰς ἐβδομαδιαίας σχεδὸν ἐπιθεωρήσεις καὶ σκουπίσματα, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ αὐτῆν.

— Ἐπίσης ἀναγγέλλομεν εὐχαρίστως ὅτι τὸ διοικητικὸν τῆς ἑταιρίας συμβούλιον προέβη εἰς ριζικὰς οἰκονομίας περικόψαν πολλὰς θέσεις, ἃς

πολυετῆς πείρα καὶ ἐπισταμένη ἔρευνα ἐθεώρησαν περιττάς· διὰ τοῦτον δὲ καὶ μόνον τὸν λόγον καὶ οὐχὶ δι' οὗς ἐν τῷ λιβελλογραφικῷ φύλλῳ του ἀναφέρει ὁ συκοφάντης, ἀπελύθη ὁ διευθυντῆς τῶν ἐργοστασιῶν αὐτῆς κ. Δ. Σμιθ, ἐκ τῆς ἀπολύσεως μόνον τοῦ ὁποίου προσγίγνεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἑταιρίας οἰκονομία δεκαπεντακισχιλίων δραχμῶν. Τὸ ὅλον δὲ τῆς γενησομένης περικοπῆς δαπανῶν ἀναβαίνει ἐτησίως εἰς δραχμὰς ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας.

— Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν ὅτι «οὐδεὶς Ἑρμουπολίτης ἀμφίβαλέ ποτε περὶ τῆς μοχθηρίας καὶ ποταπότητος, καθὼς καὶ τῆς κακῆς ἀνατροφῆς τοῦ συκοφάντου τῆς «Πανόπης» καὶ ἤδη δ' ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι οὐδ' ἡμεῖς, οὐδ' ἄλλος τις εἶχε περὶ τούτου ἀμφιβολίαν, ὥστε ἤτο περιττὸν νὰ γράψῃ ὡς ἔγραψε προχθὲς, ὅτε ἀπεδείξαμεν αὐτὸν καὶ πάλιν συκοφαντοῦντα, χάριν χρηματισμοῦ βεβαίως, τὸν διευθυντὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας κ. Εὐστάθιον Κεχαγιᾶν. Ἀπεδείξαμεν δι' ἐπιστήμων ἐγγράφων ὅτι ὁ κ. Κεχαγιᾶς ἐσυκοφαντεῖτο, ὁ δὲ ὑβριστῆς εἰς ἀπάντησιν ὑβρισεν ἡμᾶς προσωπικῶς ὡς παθόντας ποτὲ ὑπὸ νοσήματος τοῦ λάρυγγος. Βεβαίως ἀπὸ τὸν μὴ ἄνθρωπον τῆς «Πανόπης», τὸ χαμερπὲς τοῦτο ὄν, τὸ ἀγνώστου μὲν παρελθόντος, γονέων καὶ καταγωγῆς, γνωστοτάτης ὁμως συμπεριφορᾶς, τρόπων καὶ ἐπαγγελμάτων, οὐδεὶς Ἑρμουπολίτης περιμένει τι κρεῖττον. Τὸ νὰ καταγινώσκῃ δὲ ἀγένειαν καὶ εὐτέλειαν χαρακτῆρος εἰς τὸν συντάκτην τῆς «Ἀναγεννήσεως», ἄνδρα ἐντιμον καὶ γενναῖον, γράφων ὅτι οὗτος παιδιόθεν συνείθισεν εἰς ἐπιθέσεις, δίδει ἡμῖν ἀφορμὴν νὰ τῷ ὑπομνήσωμεν ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος δημοσιογράφος ἀνδρικῶς πάντοτε φερόμενος συνείθισεν ἴσως παιδιόθεν εἰς τὸ ἐπιτίθεσθαι, ὅπως ὁ μὴ ἄνθρωπος τῆς «Πανόπης» ἀλλὰ ἐπαγγέλματα, τὰ γνωστά, δηλαδὴ, ἐκεῖνα, ἅτινα μετῆρχετο καὶ μετέρχεται καὶ ἐξ ὧν ἀλλὰ μὲν ὁ ἴδιος ἐδίδαξε πρὸς τοὺς υἱοὺς του, ἀλλὰ δ' αὐτοὶ οὗτοι μόνον καὶ

ὑπὸ ἄλλων ἐδιδάχθησαν καὶ περὶ τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς ἐγράψαμεν καὶ ὁ τόπος ὅλος γνωρίζει καὶ ὁ ἴδιος ὑβριστὴς ἐννοεῖ. Γράφοντες δὲ περὶ τῶν υἱῶν του, ποιούμεν τοῦτο ἐν παρόδῳ καὶ ἐπεισοδιακῶς μόνον, μὴ σκοποῦντες βεβαίως, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐδηλώσαμεν, νὰ ἐλθωμέν ποτε εἰς συνάφειαν καὶ σχέσεις μετ' αὐτῶν, τὸ ὅποιον ἂς μὴ τοὺς δυσαρεστήσῃ, διότι εἶναι ζήτημα διαθέσεως καὶ περὶ τούτου οὐδεὶς λόγος. Εἰς τὸ τελευταῖον δὲ ὅπερ καὶ ἄλλοτε ὁ συκοφάντης ἐγράψε καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνει, ὅτι, δηλαδή, ὁ συντάκτης τοῦ «Ἡλίου» εἶναι γνωστὸς διὰ τὸν χαρακτήρα, τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ἀρετὴν του, συμφωνοῦμεν, προστιθέντες ὅτι ἡ ἡμετέρα κοινωνία γνωρίζουσα ἄριστα τὸν συντάκτην τοῦ «Ἡλίου», καθ' ὃ γνωστῆς καταγωγῆς, γονέων, οἰκογενείας, φυλῆς, θρησκείας καὶ φύλου, δυναμένη δὲ νὰ κρίνῃ περὶ αὐτοῦ ἄριστα, ἔδειξε περιφανῶς, ἐπανειλημμένως καὶ διὰ πραγμάτων ἂν τιμᾷ αὐτὸν ἢ οὐ. Ἐπαναλαμβάνομεν δ', ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ὅτι δυστύχημα ἡμῶν μέγα ἠθέλομεν ἐκλάβει, ἂν ποτε τύχωμεν τῶν ἐπαίνων τοῦ συντάκτη τῆς «Πανόπης» καὶ τῆς ἐκτιμήσεως αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμοίων του.

— Ἐν τῷ «Corriere» τῆς Τεργέστης ἀνέγνωμεν ὅτι ἐξῶθεν τῆς Δίσεως διαρραγέντος τοῦ λέβητος τῆς «Θράκης», ἀτμοπλοίου τῆς ἐν Πειραιεὶ Πανελληνίου ἀτμοπλοικῆς ἐταιρείας, ἐτραυματίσθη βαρέως ὁ J. Grand, μηχανικὸς Ἄγγλος, νοσηλεύμενος ἤδη ἐν τῷ νοσοκομείῳ Τεργέστης. Ἡ Πανελλήνιος ὡς ἔχουσα στενάς μετὰ τινῶν τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων σχέσεις ἐφρόντισε νὰ κούψῃ τὸ πᾶρμα, ἀλλ' ἡμεῖς ἐρωτῶμεν ὅπως πάτχος θὰ ἐγένετο ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τύπῳ ἂν τοιοῦτόν τι, ὃ μὴ γένοιτο, συνέβαιεν ἐν ἀτμοπλοίῳ τῆς Ἑλλην. Ἀτμοπλοίας.

— Μεγαλοπρεπέστατα ἐώρτασε τὴν Δευτέραν, τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἑορτὴν, ὁ ἐν Παρακοπῇ νεόδμητος Ναὸς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, πλήθους πολλοῦ προσελθόντος ἀφ' ἐσπέρας καὶ τὴν πρωΐαν κατὰ τὴν λειτουργίαν, πολλῶν δ' ἐν τε τῷ ναῷ καὶ τῇ περιοχῇ αὐτοῦ διανυκτερευάντων κατὰ τὴν παννύχιον ἱερουργίαν. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ὅτε καὶ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου **ΗΛΙΑ ΚΕΧΑΓΙΑ**, τοῦ ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας, ἐτελέσθη, παρέστη ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Μεθόδιος ἐμφωνήσας λόγον κατάλληλον τῇ τε ἑορτῇ καὶ τῷ μνημοσύνῳ. Οἱ προσελθόντες ἀπῆλθον ἀποκομίσαντες τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις ἐπὶ τῇ γενομένῃ πρὸς αὐτοὺς περιποιήσει ἐκ μέρους μὲν ἐν γένει τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου, ἰδίᾳ δὲ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ εἰρημένου ναοῦ, συγκεκριμένης ἐκ τῶν κ. κ. Π. Βάκα, Γ. Αγαπουροῦ, Ε. Ἡλιάδου, Δ. Ἀράπη καὶ Ν. Κ. Χούμη, μετὰ προθυμίας ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ ἐργαζομένων. Καὶ οἱ εἰς τὴν πανηγυριν δὲ ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἐξοχῶν προσελθόντες καὶ οἱ ἐν Παρακοπῇ κατοικοῦντες μετ' εὐγνωμοσύνης ἀνεμνήσθησαν καὶ πάλιν τῶν σχόντων τὴν πρωτοβουλίαν πρὸς ἱδρυσιν Ἀνατολικοῦ Ναοῦ ἐν Παρακοπῇ, οἵτινες μετὰ πρωτοφανοῦς δραστηριότητος καὶ χριστιανικῆς προθυμίας ἐργασθέντες καὶ ἀπὸ περᾶτων τῆς Ἑλλάδος συλ-

λέξαντες συνδρομὰς, κατὰ τῆς μοχθηρίας δὲ καὶ τοῦ φθόνου εὐτελῶν ἀνθρωπαρίων παλαίοντες, ἐν βραχεὶ χρονικῷ διαστήματι ἐπεραίωσαν τὸν οἰκοδομὴν τοῦ εἰρημένου περικαλλοῦς καὶ κομψοτάτου Ναοῦ, ὃν ἐθαύμασαν οἱ εἰς τὴν πανηγυριν προσελθόντες χριστιανοὶ, μακαρίζοντες τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ὑλικῶς τε καὶ ἠθικῶς συνδραμόντας.

— Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τοῦ ἐν Παρακοπῇ Ναοῦ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἡμῶν καὶ διευθυντὴς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας κ. Εὐ. Κεχαγιάς προσέφερε πολυτελέστατον πολυέλαιον. Ὁ «Ἡλιος» ἐκφράζει τῷ κ. Κεχαγιᾷ τὰ ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ναοῦ εὐχαριστήρια διὰ τὴν γενναίαν αὐτοῦ δωρεάν.

— Τὴν Τρίτην ἀποθανὼν ἐκηδεύθη ὁ γνωστὸς καφεπώλης **Δημοσθένης Σίφωνας**, γαμβρὸς τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Νικολάου Ψωμᾶ. Ὁ μακαρίτης μελιχίου χαρακτήρος καὶ περιποιητικῷ λίαν, ἐκέκτητο τῶν συμπαιῶν πάντων, οἵτινες συνοδεύσαντες τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ ἐκ καρδίας, πύχθησαν τῷ μὲν θανόντι ἀναύπαισιν αἰώνιαν, τῇ δὲ νεαρᾷ χήρᾳ καὶ τοῖς ἀνηλίκοις αὐτοῦ τέκνοις τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

— Δι' ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφεσῶν ἐπεκυρώθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῆς Νάξου καὶ Αἰγιάλης, ἃς τὸ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖον εἶχεν ἀκυρώσει.

— Ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ νῦν ἐπιστάτου τῆς ἐνταῦθα Διαμετακομίσεως κ. Ἀρνοπούλου, ἡ ὑπηρεσία αὐτῆς λειτουργεῖ κανονικώτατα. Αἱ καταχρήσεις ἐξέλιπον, οἱ ἄλλοτε θρασεῖς ἀγθοφόροι, τὰ ὄργανα τῶν καταχρήσεων, εἰσερχόμενοι ἤδη ὅπως ἐργασθῶσιν ἐν τῇ Διαμετακομίσει εἰσέρχονται ὡς εἰς Νάξον, μὴ τολμῶντες οὐδὲ νὰ κεννίζωσι, οὐδὲ νὰ συνδιαλέγωνται μὴ ἐπιτροπομένης τῆς ἀνευ ἐργασίας εισόδου αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων μάλιστα ἐξερχομένων γίνεται ἡ δέουσα ἔρευνα. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὁ νῦν ἐπιστάτης συμπεριφέρει ὀλίγον ἀποτόμως πρὸς τινὰς ἐμποροῦπαλληλους, ἀλλ' ἀνευ τούτου οὐδέποτε ἤθελε δυνηθῆ νὰ δαμάσῃ τοὺς μηδέποτε χαλινὸν γνωρίσαντας ἀτιθάσσους τούτους.

— Ἐπίσης ὁ κ. ἐπιστάτης τῆς Διαμετακομίσεως ἐφήρμοσε τὴν σιωπηλῶς καταργηθεῖσαν ἀπαγορευτικὴν τοῦ κεννίσματος διαταγὴν, τὴν ὅποιαν ἀπορούμεν διατὶ ὁ κ. Τελώνης δὲν ἔχει ἐφαρμοσῆ ἐν τῷ Τελωνικῷ καταστήματι πρὸς πρόληψιν δυστυχημάτων.

— Ὁ ἐκ τῶν ὑπογραμμάτων τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου κ. Ἐμμ. Βεκερέλης, ὑπάλληλος φιλεργὸς καὶ φιλόπonos παρητήθη τῆς ὑπηρεσίας ἔνεκα τοῦ γλισχροῦ τῆς διδομένης αὐτῷ μισθοδοσίας. Αἱ ἐφημερίδες ἐκφράζουσι τὴν λύπην των διὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομάκρυνσίν του, ἀλλὰ πῶς ἄλλως ἠδύνατο νὰ γίνῃ, ἀφοῦ οἱ προϊστάμενοί του ἀνεγνωρίζον μὲν ἴσως τὰς ὑπηρεσίας του, δὲν ἠδύνατο ὅμως καὶ νὰ τὰς ἱκανοποιήσωσι;

— Ὁ κ. Παναγ. Ἡλιόπουλος ἐξετάζων πιστόλιον πλήρες ἐτραυματίσθη ἐπικινδύνως κατὰ τὴν κοιλίαν καὶ ἤδη νοσηλεύεται ἐν τῷ νοσοκομείῳ.

— Τὸ ὑφ' ἡμῶν καὶ πλείστων ἐφημερίδων ἀναγγελθὲν σύγγραμμα **Ἀρμονία καὶ Μελωδία ἤτοι μουσικαὶ μελέται μετὰ τεχνολογικῆς ἀναλύσεως διαφόρων μελοδραμάτων** τοῦ ἡμετέρου φίλου, τοῦ ἀγαπητοῦ ἱατροῦ κ. Φουστάνου ἐξεδόθη δαπάναις τοῦ τυπογράφου κ. Ρ. Πρίντζη. Τὸ βιβλίον τυπωθὲν ἐν καλαϊθηραῖα τυπογραφικῇ πρωτοφα-

νεϊ και τιμώση και Εύρωπαϊκά τυπογραφεία, περιλαμ-
βάνει έπτά μὲν άρθρα καλλιτεχνικώτατα και με-
τριθείας γεγραμμένα, εκτιμηθέντα δὲ λίαν ὅτε τὸν πα-
ρελθόντα χειμῶνα τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ
«Πολίτῃ», προσέτι δὲ και ἄλλα νεώτερα **περὶ μου-
σικῆς και μουσικοῦ αἰσθήματος ἐν Ἑλλάδι,
και τῶν ἀρετῶν τῆς μελωδίας και ἁρμονίας.**

Ἄνδρες εἰδήμονες και οἱ μόνοι ἴσως δυνάμενοι νὰ κρίνωσι
περὶ μουσικῆς τέχνης, ὡς οἱ συντάχται τῆς ἐν Παρισί-
οις *Revue Lyrique*, ὁ ἐν Ζακύνθῳ διαπρεπῆς μου-
ουργὸς κ. Καριέρ, ὁ ἐν Κερκύρα κ. Ῥοδοθέατος και ἄλ-
λοι εγραψαν πολλὰ και εὐφημα περὶ τῶν εἰρημένων ἄρ-
θρων τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν φίλου κ. Φουστάνου, τοῦ καλ-
λιεργοῦντος ἄμα τὴν ἐπιστήμην και τὴν μουσικὴν. Λυ-
πούμενοι ὅτι στέρησις χώρου και χρόνου ἐμποδίζουσι
ἡμᾶς νὰ γράψωμεν πλείονα περὶ τοῦ εἰρημένου ἔργου
τοῦ κ. Φουστάνου, συγγαίρομεν αὐτῷ παρακαλοῦντες
συνάμα νὰ προβῆ ὅσον τάχιον και εἰς τὴν δημοσίευσιν
και τοῦ ἐτέρου αὐτοῦ **περὶ μουσικῆς** ἔργου, τοῦ προ-
λόγου τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάγνωσις καθήδυνεν ἡμᾶς ἐν μιᾷ
τῶν πέρισυ γενομένων ἐν τῇ λέσχῃ «Ἑλλάδι» ἐσπε-
ρίδων.

— Ἐξεδόθη **Ἄτμομηχανικὴ θεωρητικὴ και
πρακτικὴ** ὑπὸ Σιλβέστρου Α. Στεφανάκη, πωπῆν μη-
χανικοῦ και ἐπόπτου ἐν τοῖς Ἀγγλικοῖς και Ἑλληνικοῖς
ἀτμοπλοίοις, βιβλίον χρησιμότατον διὰ τοὺς περὶ τὴν ἀτ-
μομηχανικὴν ἐνασχολουμένους, διότι ἐξ αὐτῆς και ἀπλοῦς
τεχνίτης δύναται προχείρως νὰ προσπορίζηται πᾶν ὅ,τι
χρήσιμον θεωρητικῶς τε και πρακτικῶς, εἴτε πρὸς κατα-
σκευὴν, εἴτε πρὸς διαχείρησιν μηχανῶν, ἐν γένει δὲ
πᾶν τὸ εἰς τὴν σπουδὴν και ἐφαρμογὴν τῆς μηχανικῆς
ἀναφερόμενον.

Πληροφορίαι δίδονται παρὰ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Α.
Χονδρού.

— Μεταφέρωμεν ἐκ τῆς «Κηθημερινῆς» τὸ κάτωθι
εὐχαριστήριον τοῦ ἐν Πειραιεῖ κ. Δ. Φαντοπούλου,
εὐχαριστοῦντος τὸν ἐκείσε πράκτορα τῆς πυρασφαλιστι-
κῆς ἐταιρίας London et Lancashire.

«Ἐφορᾶζω δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τε τὴν
Πυρασφαλιστικὴν Ἑταιρίαν London et Lancashire
και εἰς τὸν ἐνταῦθα πράκτορα αὐτῆς κ. Γ. Γ. Πανᾶν διὰ
τὸν ἀμέσως κανονισμὸν και τὴν ταχεῖαν πληρωμὴν τῆς
ζημίας ἐπὶ τῆς ἐσχάτης ἐπιτυμβάτης μοι πυρκαϊᾶς ἐν
Πειραιεῖ.
Δ. ΦΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ»

— Και ἄλλοτε ἐγράψαμεν και ἤδη ἐπαναλαμβάνο-
μεν ὅτι οἱ ἀτραλιζόμενοι εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν ἐταιρίαν
«Μεννίμ» τῆς ὁποίας πράκτωρ ἐνταῦθα εἶναι ὁ κ.
Ἡρ. Γ. Πλατῆς, νὰ ἦναι βέβαιοι ὅτι τυχόντος δυσ-
τυχήματος θέλουσιν ἀποζημιωθῆ ἀμέσως ἄνευ δικασ-
τικῶν διενεξέσεων. Τὴν ἀλήθειαν μαρτυρεῖ ἡ κάτωθι
δημοσιευομένη δῆλωσις τοῦ κ. Γ. Καλημέρη, ἐφ' ἧς ἐπι-
στῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἄσφαλιστικὴς εἰς τὸ ἐνταῦθα πρακτορεῖον τῆς ἀσφαλι-
στικῆς ἐταιρείας Μεννίμ κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐν Λέρῳ
Ἰωάννου Ρουσσου τὸ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν βόικιον
αὐτοῦ ὀνόματι «Γεωργίος» και διοικούμενον παρὰ τοῦ
πλοιάρχου Ἰπποκράτους Ρουσσου ποσὸν ἐκ Δρ. 6000,
νευχήσαντος ἐν Καλλιπόλει τοῦ ἀνωτέρου πλοίου, μετὰ
τὴν κοινοποίησιν τῆς δυστυχηματικαποδείξεως ἐπληρώ-

θην προσζοφλητικῶς τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν παρὰ τοῦ ἐν-
ταῦθα πράκτορος κ. Ἡρακλέους Πλατῆ.

Σύρος, τὴν 16 Αὐγούστου 1887

ΓΕΩΡ. ΚΑΛΗΜΕΡΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Τὸ Δημοτικὸν Θέατρον τοῦ «Ἀπόλλωνος» παρεχωρήθη
τέλος εἰς τὴν γαλλικὴν ἐταιρίαν κωμικῶν μελοδραμά-
των και μελοδραματίων *Lassalle και Charlet*, ἧς
ἡ ἀξία ἐδοκιμάσθη ἤδη κατὰ τὸ διαρρῦσιν θέρος ἐν
Ἀθήναις. Ἀπὸ τριακονταετίας και πλεον ἄρ' ὅτου ἐν
Σύρῳ εἰσῆχθη τὸ μελόδραμα κατὰ πρῶτην φορὰν ἐπι-
σκέπτεται τὴν πόλιν μας γαλλικὸς θίασος και τὸ γαλ-
λικὸν μελόδραμα πρόκειται ν' ἀντηχῆσῃ εἰς τὸ Δημο-
τικὸν μας Θέατρον, εἰς τὸ ὁποῖον μέχρι σήμερον μόνη
ἢ σοβαρὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἰταλικὴ μουσικὴ εὔρεν
ἡχώ.

Ὁ θίασος *Lassalle και Charlet*, ὡς εἶδομεν τὸν
κατάλογον τῶν προσώπων και τῶν παρασταθησομένων
ἔργων, εἶνε κάλλιστα κατηρτισμένος μετὰ ποικίλου
και πλουσίου *repertoire*. Θέλει δὲ δώσει καθ' ἅπα-
σαν τὴν θεατρικὴν χειμερινὴν περίοδον περὶ τὰς 80 πα-
ραστάσεις κωμικῶν μελοδραμάτων ἐκ τῶν ἐκ-
λεκτοτέρων τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου και μελοδραμα-
τίων (*operettes*) ἐκ τοῦ εἶδους ἐκείνου, ὅπερ ἀπό-
τινων ἐτῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐδημιούργησεν ἐξαμβλωματικὴ
παραφύλαξ τῆς γαλλικῆς μουσικῆς σχολῆς κατὰ πρῶτον
ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὀφρεμπάχ.

Οὕτω δὲ φεύγει μὲν δι' ἐν ἔτος μόνον—ἄς ἐλπίσω-
μεν—ἡ προσφιλὴς κλασικὴ ἰταλικὴ μουσικὴ ἐκ τοῦ
ἱεροῦ τοῦ Δημοτικοῦ «Ἀπόλλωνος» μας, παύει δὲ πρὸς
καιρὸν ἡ σκηνὴ τοῦ θεάτροῦ μας, ν' ἀσαστράπτῃ ἀπο-
τροπακίως ἐκ τῶν ἐγχειριδίων και τῶν ξιφῶν τῶν αὐτο-
κτονούντων και ἀλλήλοκτονουμένων ἐν τῇ ἐξελιξεί τῶν
πλείστων, ἂν μὴ πάντων, ἰταλικῶν μελοδραμάτων. Ἡ
ζωηρά, ἡ φαιδρά, ἡ εὐτράπελος, ἡ ἐλαφρὰ γαλλικὴ
μουσικὴ διερμηνεύουσα και χρωματίζουσα χαριέντως τὰ
εὐφυῆ σκώμματα και τὰς ἀστείαις χαριτολογίας τῶν
κωμικῶν γαλλικῶν δραμάτων θέλει μεταδίδει ἀκατά-
παυστον γενικὴν ἰλαρότητα και εὐθυμίαν, ἐκεῖ ὅπου
κατ' ἔτος αἱ περιπαθεῖς ὅσον και ὀλιβερὰι μελωδίαι
τῶν ψυχοραγούντων ἐραστῶν διήγειρον συγκινήσεις και
αἰσθήματα λυπηρὰ και ἀπέσπων τὰ δάκρυα τῶν σφό-
δρα εὐαισθητῶν.

Εἴμεθα ἐξ ἐκείνων, οἵτινες μεγάλως λατρεύουσι και
ἰδιαζόντως τιμῶσι τὴν κλασικὴν σοβαρὰν μουσικὴν διὰ
τοῦτο ὅμως, εὐτυχῶς, δὲν εἴμεθα και ἀδιάλλακτοι διὰ
ἄκται τῆς ἐλαφροτέρας μουσικῆς, ἥτις ἐὰν βεβαίως
δὲν παρέχῃ τὰς ὑψίστας ἡδονὰς και τὰς μυστηριώδεις
ἀπολαύσεις τῆς σοβαρᾶς κλασικῆς μουσικῆς, δὲν ὑπο-
λείπεται ὅμως ὡς πρὸς τὴν τέρψιν, εἰς τὸ νὰ παρέχῃ
και αὕτη εὐφροσύνης στιγμὰς ληθῆς και ἀνακουφίσεως
ἐκ τῶν καθημερινῶν δεινῶν και ταλαιποριῶν τοῦ βίου.
Μόνον πνεύματα ὑπερβολικῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὰ σο-
βαρὰ ἢ σχολαστικῆς ἀστηρότητας δύνανται νὰ μεμψι-

μοιρώσι και να αποκορώσι την εϋθυμον και ελαφροτέραν μουσικήν και να συμβουλεύωσι να ἐμμένωμεν εἰς τὴν κατ' ἔτος στερεότυπον ἐπανάληψιν τῆς σοβαρᾶς ἰταλικῆς μουσικῆς, ἔστω και ἂν αὕτη ἐκτελεῖται παρφοδουμένη, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὑπὸ ἐλεεινῶν ἰταλικῶν θιάσων.

Ὁ μόνος λόγος ἔστω, ὅστις συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν ἄγαν σοβαρῶν αὐτῶν Κυρίων, εἶνε ὅτι ἡ γαλλικὴ μουσικὴ εἶνε πολὺ ἐλευθεριάζουσα και τὰ πλεῖστα τῶν μελοδραματίων μὴ φημιζόμενα ἐπὶ αὐστηρᾷ σεμνότητι ἤθων. Πλὴν ὁ κίνδυνος οὗτος, ὅστις ἠδύνατο νὰ ᾖ εὖλογος διὰ τινι περιορισμένην κοινωνίαν πολίχνης τινὸς ἀποκέντρο τῆς Ἑλλάδος μέρους, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ σπουδαῖος διὰ τὴν λίαν ἀνεπτυγμένην και ἐπὶ τούτῳ διαυκρινουμένην κοινωνίαν τῆς πόλεώς μας· ἄλλως τε δὲ φρονούμεν ὅτι πολλαὶ ἐκ τῶν καλλίστων οἰκογενειῶν τῆς πόλεώς μας εἴτε ἐν Ἀθήναις εἴτε και ἐν Εὐρώπῃ κατὰ καιροὺς ἀποδημοῦσαι πολλακίς παρέστησαν πρό τοιούτων θεαμάτων χωρὶς νὰ ὑποσιῶσι τὰς συνεπειὰς τοῦ φαντασιώδους αὐτοῦ κινδύνου. Ἐξ ἄλλου δὲ ἐπίσης ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ θιάσου δοθησομένων ἔργων, ἐκτὸς τῶν καλλίστων και ἐκλεκτῶν κωμικῶν μελοδραμάτων (*opéras comiques*), φέρονται και πλεῖστα μελοδραματῖα (*operettes*) ἀρκούντως ἀβλαβῆ και πρὸς τὰ αὐστηρότερα ἔτι ἤθη, τὰ ὅποια ἡ ἀξιότιμος ἐπιτροπὴ τοῦ Θεάτρου μας δύναται ἐν συννοήσει μετὰ τῆς ἐργολαβίας νὰ προτιμᾷ τῶν ὀλιγίστων ἄλλων τῶν ἐχόντων ἀσέμνους τινὰς σκηνὰς.

Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, ἀπὸ τῆς πρώτης προσεχούσας Νοεμβρίου αἱ παραστάσεις τοῦ γαλλικοῦ θιάσου ἄρχονται και τότε πεποιθήμεν, ὅτι ἀποδειχθήσονται ἀνυπόστατοι οἱ ὑπερβολικοὶ φόβοι τῶν ἄγαν αὐστηρῶν—οἵτινες εὐτυχῶς εἰσὶν ὀλιγίστοι—και ὅτι ὁ θιάσος οὗτος δεδοκιμασμένης ἤδη ἀξίας ἐκ τῆς πρὸ ὀλίγου ἐν τῇ πρωτεύουσῃ λίαν εὐδοκίμου διαμονῆς του θέλει παρέξει ἡμῖν μίαν ἐκ τῶν σπανίων καλλιτεχνικῶν τέρψεων.

Au revoir.

* *
*

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἡλίου»

Διερμηνεύσατε, παρακλιῶ, τὴν εὐγνωμοσύνην ἐμοῦ τε και ὄλων τῶν κατοίκων τῆς νήσου Κάσου πρὸς τὴν κ. Μαριγῶ Ἀσλανίδου, μαίαν Κασίαν, σπουδάσασαν ἐπισημονικῶς ἐν τῷ εἰς Ἀθήνας μακιστηρίῳ και τυχοῦσαν διπλώματος μετὸν βαθμὸν ἀριστα. Καὶ πάντοτε μὲν αὕτη ἐξεπλήρου τὸ ἔργον αὐτῆς μεθ' ἰκανότητος, ἀλλ' ἰδίᾳ τελευταίον ἔσωσεν ἐμὲ βεβαίου θανάτου κινδυνεύουσαν ἐκ δυσστοκίας.

Ἐκφράζουσα ὅθεν αὐτῇ τὰς εὐχαριστίας μου, δέομαι τῷ Θεῷ ὑπὲρ αὐτῆς, ἐκδηλοῦσα συνάμα τὴν εὐγνωμοσύνην μου και συγχαίρουσα τὴν πατρίδα μου Κάσον, διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐπιστήμονα μαίαν.

Ἐν Κάσῳ, ἐν τῇ κόμῃ τῆς Ἁγίας Μαρίας.

MARIA ΤΡΑΚΑ
Κασία

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Πέτρος Ἀρμακόλας πωλεῖ εἰς τὸ γνωστόν αὐτοῦ καπνοπωλεῖον, κείμενον παρὰ τὸ γραφεῖον τῶν κ. Ἀδελφῶν Κοτσιφάκη

ΠΑΚΕΤΑ ΚΑΙΝΟΥ

καλῆς ποιότητος μετὰ 25 φύλλων σιγαροχάρτου ἐσφραγισμένου, μόνον ἀντὶ λεπτῶν τριάκοντα, δευτέρας δὲ ποιότητος ἀντὶ λεπτῶν εἴκοσι πέντε.

ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ Γ. ΓΕΛΑΔΑΚΗΣ

Ἐγκατασταθεὶς ὀριστικῶς ἐν Σύρῳ, δέχεται πάσχοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ἀγγλίας, τοῦ κ. Μάτση, τῇ 8—10 π. μ. και 2—5 μ. μ.

Ὁ κ. Σπύρος Θεοδώρου ἠνοιξε κατάστημα, εἰς τὸ στενὸν τοῦ Παντοπωλείου, τὸ ἀντικρὺ τῆς Πλατείας, εἰς τὸ ὅποιον πωλεῖ χονδρικῶς και λιανικῶς Ἐλαῖον Γυθείου ἀρίστης ποιότητος καθὼς και παντοειδῆ τρόφιμα. Οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μένει εὐχαριστημένοι ὅσον ἀπὸ τὴν ποιότητα τόσο και ἀπὸ τὰς συγκαταβατικὰς τιμὰς.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία ἀπέναντι τῆς νέας οἰκίας τοῦ κ. Ἀ. Ἀντωνοπούλου. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΠΡΩΣΤΗΡΙΟΝ

τυπογραφικὸν χειροκίνητον

μετὰ σιδηροῦ ΜΕΛΑΝΕΙΟΥ

τελευταίου Ἀγγλικοῦ συστήματος

διαμέτρου 51×71

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΕΝ Τῷ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙῳ

Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

Τύποις Ρ. Πρίντεζη.